

Dela so zastala

(M. O.) Že nekaj časa potekajo adaptacijska dela na rojstni hiši prvega slovenskega pesnika Valentina Vodnika na Vodnikovi cesti v Šiški. Na zunaj je stavba že obnovljena, toda pri ureditvi notranjosti se je zataknilo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

V obnovo so do sedaj vložili že 516 starih milijonov, od tega je prispevala 400 milijonov kulturna skupnost, preostalih 116 milijonov pa je dala stanovaljska skupnost. Ta sredstva so bila do sedaj v celoti realizirana.

Trenutno pa bi potrebovali še 200 milijonov, da bi v celoti končali adaptacijo podstrešnega paviljona, kjer naj bi imela prostor predvsem mladina in otroci za razne dejavnosti. Prav zato so zaprosili za sredstva Skupnost otroškega varstva na ravni občine in mesta.

Drugače pa je osrednji del hiše že obnovljen. Vsa dela opravlja delovna organizacija Usluga, otvoritev pa naj bi bila naslednje leto ob osrednjem slovenskem kulturnem prazniku v mesecu februarju. Pri obnovi sodeluje tudi skupnost spomeniškega varstva s predlogi glede same obnove, da ne bi prišlo po obnovitvi do prevelikih razlik od podobe, kakršno je imela hiša v nekdanjih časih.

Ugodno ocenili dela na trasi PST

(mo) Člani odbora za gradnjo Poti spominov in tovarištva, predstavniki graditeljev (kadeti, vojaki, mladina) ter predstavniki občin so si ogledali, kaj se je v letošnjem letu naredilo na poti spominov in tovarištva. V naši občini je dograjen odsek PST ob Ulici ljubljanskih brigad. Vsa dela na tem delu trase so opravili kadeti šole UNZ iz Tacna. Opravili so 2400 prostovoljnih ur, vrednost del pa je 40 starih milijonov. Ob trasi, ki je dolga 420 metrov, sta postavljena tudi dva stebra, ki simbolizirata traso, kjer je potekala žica okoli okupirane Ljubljane.

Praznik KS Hinko Smrekar

Ob prazniku krajevne skupnosti Hinko Smrekar se je zvrstila vrsta prireditev, na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti, organov in vodstev družbenopolitičnih organizacij pa so podelili odlikovanja in priznanja. Kulturni program so pripravili učenci osnovne šole Zvonko Runko in glasbene šole Franc Šturm, življenje Hinka Smrekarja pa je v sliki in besedi predstavil kustos Narodne galerije Ferdo Šerbelj.

NAŠI KLICAJI!!!

Kam greš, dinar?

»Zakaj skoraj stoodstotna devalvacija dinarja v zadnjem letu dni, če pa je bila v tem obdobju inflacija okrog 40 odstotkov?« Tako nekako je vprašal zvezni izvršni svet delegat v zveznem zboru zvezne skupščine Batrić Jovanović in s tem v skupščinskih klopeh razburkal razpravo okrog vodenja politike realnega tečaja dinarja.

Vprašanje je povsem razumljivo, vse pa še veliko bolj kot tisto, kar se je že zgodilo, zanima, koliko časa in v kolikšnem obsegu bo dinar še izgubljal svojo vrednost.

Zvezni izvršni svet se je v odgovoru spretno izmaknil vsem čerem in ponovil stare resnice in ugotovitve, zakaj je bilo potrebno tolikšno razvrednotenje dinarja, nič pa nismo zvedeli, kaj lahko na tem področju pričakujemo, kajti analizo o pozitivnih in negativnih učinkih sedanje politike vodenja tečaja dinarja šele pripravljajo.

Nedvomno je res, da smo imeli v preteklih letih precejšen dinar, kar je seveda prineslo tudi ustrezne posledice. Če smo hoteli v letošnjem letu povečati izvoz in zavreti uvoz, je bilo nujno tečaj dinarja sproti prilagajati njegovi realni vrednosti, pa kakorkoli je to bilo in je boleče. Jasno je tudi, da so bili nad politiko realnega tečaja najbolj navdušeni izvozniki, saj je s tem njihov izvoz postal dohodkovno bolj zanimiv, kremžili pa so se uvozniki, ki so morali plačevati dražje uvozne izdelke. Toda bremena dražjega uvoza niso prevzeli na svoja ramena, temveč so ga prenesli na potrošnike, to pa je seveda povzročilo dodatno inflacijo. Težko je reči, v kolikšnem obsegu je prilagajanje tečaja dinarja vplivalo na inflacijo, toda nekatere ocene pravijo, da lahko manj kot tretjino inflacije pripišemo tečaju dinarja, medtem ko je ostali del inflacije posledica drugih vzrokov.

In kako bo s tečajem dinarja naprej? Po določenih doslej objavljenih dokumentov o družbenoekonomskem razvoju v prihodnjem letu lahko sklepamo, da se bo sedanja politika prilagajanja tečaja dinarja nadaljevala, morda z nekoliko počasnejšim tempom, a prav dosti nam korak ne bo smel zastajati, če želimo uresničiti planirano povečanje izvoza na konvertibilno področje za 20 odstotkov. Seveda bo vse to povzročilo dodatne težave — od tečajnih razlik in dinarsko izraženih višjih obresti na devizne hranilne vloge naprej — vse za ceno povečanega izvoza in deviznega priliva.

Ob vsem tem pa moramo vedeti — tudi ko negodujemo, kako malo je dinar vreden v Trstu ali Celovcu — da tečaj dinarja ne pomeni v končni fazi nič drugega kot odnose med produktivnostmi posameznih gospodarstev. O tem, kolikšna je naša v primerjavi z zahodnimi deželami, pa ni treba razpravljati.